

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದನ್ನು ಪರ್ಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ೬ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಜರ್ವೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಪುಸ್ತಕವು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೆಪ್ರೆಜೆಂಟೇಷನ್ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ರಿಜರ್ವೇಷನ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕ್ಯಾಸ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಸ್ ಇನ್ಯುಮಿರೆಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮ್ಯುನಿಟಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಚ್ಚು ಸಿಕ್ಕಬಹುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಮ್ಯುನಿಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ರಿಜರ್ವೇಷನ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಕೇರಳದ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಆಡರ್ ಲೀಗಲ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಅದನ್ನು ಛಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. That is why I said that I would like to get that order and go into the question again. I will also see that best legal advice is taken and if there is any possibility, we shall do. But one thing let me make it clear that inspite of the fact that there is no direct reservation of 6 percent for Muslim community, according to the steps we have taken, it comes to more than six percent. More than six percent is given to the Muslim community. Even Class I representation comes to nearly 6 percent. It is actually 5 percent and odd. Class III and IV comes to 10-13 percent. There fore, to say that injustice is allowed to be perpetrated to minority community is not correct. If it is legally permissible the Government have no hesitation to make reservation on the basis of minority. That is a matter which I am going to get it examined.

Budget Estimates for 1978-79

Demand for grants

DEMAND No. 34 and 59

MR. SPEAKER.—Now the Minister for Social Welfare may move his demands.

SRI L.G. HAVANUR (Minister for Law, Social Welfare and Backward Classes).—Sir, on the recommendation of the Governor I beg to move.

“That a sum not exceeding Rs.5,35,00,000 inclusive of the sum granted ‘an amount’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979 in respect of Demand No. 34 “Administration of Justice”.

“That a sum not exceeding 13,25,70,000 inclusive of the sum granted ‘an amount’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1979 in respect of Demand No. 59 Social Security and Welfare (excluding Womne & Children Welfare)”

The question was proposed

†SRI S. R. BOMMAI (Hubli).—Mr Speaker, I would like to speak on Demand No. 34 *i. e.* Administration of Justice. So far as Social Welfare is concerned my colleagues will take part in the debate.

So far as administration of justice is concerned there is an old saying that 'justice delayed is justice denied' and if you look into the administration of justice in the country as well as in the State I am extremely pained to know that there is delay in every stage so far administration of justice is concerned.

The litigant public, many a time, think it is a curse to go to court. The Civil Procedure Code has been amended but it requires further amendment. It is for the Parliament to amend it. The Hon. Minister may find out ways and means; he being also an experienced lawyer, should urge that a committee be appointed at the State level and immediate proposals for suitable amendments to the Civil Procedure Code and Criminal Procedure Code should be formulated. I would also urge the Government so far as the State Government is concerned—, it needs certain amendments. Take for example, the Rent Control Act. This is an Act which has to provide for summary eviction of tenants whenever landlords required houses for their occupation. The matter has been protracted for 10-11-12 years. The landlord who is in urgent bonafide need is not getting the house. How can you expect reasonable bonafide requirements to be fulfilled? There is a lot of delay in administration of justice in the Munsiff's Court, the District Court and even in High Court. Therefore, I would suggest that a committee be appointed to see that amendments are immediately brought to amend the law. The application before the Munsiff must be decided within 9 months or one year. The reasons should be recorded within three months and the revision should be completed within six months. That way certain amendments are necessary. Even the rules regarding land acquisition proceedings and other proceedings which have been enacted long back require amendment. That work should be taken up by the Law Department immediately and a committee be appointed consisting of experts, to suggest ways and means of expediting litigation in a number of cases, there are working difficulties for judicial officers. A number of courts have been housed in private buildings and there are no libraries. They cannot work in an efficient manner without these. Wherever courts are established there should be proper buildings. There are no quarters for the judicial officers. There are a number of instances where they were forced to live in a hotel or a Travellers' Bungalow for a number of months. Their families live in a different place and this will hamper the efficiency of judiciary. Police quarters are built and quarters are built for other departmental

officials. Somehow sufficient funds are not provided to construct quarters for the judicial officers. There is no coordination between the High Court and the Government. I urge the Government to provide quarters for the judicial officers so that immediately after an officer is transferred he can occupy them and work efficiently.

Then I come to the vacancies. So far as Munsiffs' vacancies are concerned, the rule has been amended and perhaps, this may enable them to fill up the vacancies. In Hubli there is only one Munsiff. He has to call out cases of four courts. He has been calling out the cases and adjourning the cases for the last three years. The Public Service Commission was not able to fill up these vacancies. This has adversely affected the administration of justice. Government should fill up the vacancies of Munsiffs immediately.

So far as High Courts are concerned in respect of many legislations in the State the High Court has become the original court. If you look at cases under the Co-operative Act and relating to service conditions, you will see that all these have been accumulating in the High Court. I would suggest that ways and means should be found out to dispose of these cases expeditiously because for ten years the matter will not come up for a hearing. Fortunately, the Constitution has been amended recently. It is a welcome amendment.

So far as Tribunals are concerned, a bench of the Deputy Commissioner and the District Judge together may be constituted for each Division for disposing the matters of that division as early as possible. It will not be possible for the High Court to do this work. Otherwise, you will have to double the number of judges. Instead of giving revisional powers to the High Court, in the interests of the land lords and tenants, who have been aggrieved, we can appoint a Bench with Deputy Commissioner and District Judge exclusively for these matters, so that within six months or one year, all the matters are decided and the question is finalised.

This kind of Revenue Tribunals were prevailing in Bombay area earlier. A retired District Judge and a Deputy Commissioner had the power to dispose of the cases. In respect of many number of matters, these Tribunals can be provided and the matters can be disposed off.

So far as High Court is concerned, I would like to say that the present number is insufficient. Both the Chief Justice of High Court and the Government must immediately make recommendations for increasing the number of Judges in the High Court so that the matters pending in the High Court are disposed off as early as possible.

While speaking about Administration of Justice, I would like to point out one difficulty that has been experienced by the litigants about the Court Fees Stamps. I have received telegrams from different places saying the court fees stamps of value of 0-50 Ps, Rs. 1-00, Rs. 5, Rs. 10 and other stamps of a smaller denominations are not available. I have found that in Dharwad and Belgaum Districts, these stamps are not at all available for the last one year. Wherever you want to pay the stamp duty of 0-50 paise or Re. 1, you will have to purchase Rs. 2 or Rs. 4 court fee stamps because stamps of those denominations are not available. Therefore, the Government should take care of that problem and see that every Stamp Vendors should have smaller denomination stamps so that the public is not put to greater hardships.

Then I would like to say that funds are not provided in the budget for the expansion or the construction of quarters and for the equipment of libraries etc., Much more money is required for the above purpose and atleast in the next budget, I hope sufficient funds will be provided so that all the demands of the Department are met with.

Then I would like to say only few words about Social Security and Welfare. At the outset, I would like to say that we have been hearing from time to time that the Government is taking much more care of these backward classes, Scheduled Castes and Scheduled Tribes people and it claims to be as a champion of these people. I am very sorry to say that it is simply an eye-wash. It is only a propaganda.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸೇ.—ನಮ್ಮದೋ ನಿಮ್ಮದೋ ಪ್ರಾಪ್ತಗಾಂಡ?

SRI S. R. BOMMAI.—I am very sorry, people are not able to understand properly in this State. We have not been able to make people to understand it properly. Some times, it happens. I have got an information given by my colleague Sri Y. Ramakrishna. According to that, if you compare the money that has been spent by different States for the welfare of these people, it will be clear that minimum has been spent by this State. Andhra, Maharashtra, Gujrat or even Rajasthan have spent more than what we spent for the welfare of these people. The figures itself will speak about it. I would not go into details because my hon. friend will narrate it with full facts and figures. Minimum you have spent but maximum you have talked.

So far as the benefits that have been given to these people, I would like to say that they have not reached the real people. For that purpose, I will have to refer again back to the reports of the Public Accounts Committee and the Committee for the Welfare of Scheduled

Castes and Scheduled Tribes. Those Committee Reports are themselves clear evidence as to how money that have been sanctioned have been misappropriated or mis-used. I have visited number of hostels as a Member of that Committee. In the hostels, the students were not given the food ; they were not given scholarships. False fabricated accounts have been kept by them and no action has been taken yet and on the other hand, the Officer, who according to me, has mismanaged more and misappropriated more was elevated to the high post. That is the policy of this Government. When there are records and findings of the Committee to show fabrication, nothing has been done. In the name of Scheduled Castes, Scheduled Tribes and Backward Classes, most of the money is misappropriated by these agents with the result the students were not able to get any real benefit. I will leave it there. Therefore, I would like to say that this Department requires revamping. There are lot of corruption and lot of red-tapism in this Department. To get aid from the Government, the Hostel Managers will have to spend a minimum of 25% of the Government aid. At the fag end of the year i. e., in the last week of March, most of these Hostel Manager will present in Bangalore and will have to spend minimum of 25% of the aid to get the money.

Then, most of the Managers usurps 50% of the grant given by the Government and finally, only 25% of the grant amount will go to the down-trodden people. This is the point which I wanted to make. Therefore, unless there is complete radical revamping of the Department, things will not improve. You have to remove the corrupt officers and see that whatever money we sanction here will reach the persons belonging to SCs, STs and other backward classes. There will be agents and middlemen who may belong to SCs, STs and other backward classess who have been held responsible for these things. But the Government should see that those people are prevented from doing all sorts of things. Unless there are checks and counter-checks, surprise visits and a squad to go round about the State and examine and inspect these Hostels, it will be very difficult to make any improvements. For most of these people, I should say, it has become a profession or a business or a trade to start a hostel and exploit— it may be a General Hostel; it may be a Backward Classes Hostel or it may be a Scheduled Castes Hostel. This must be put an end. Therefore, I would urge upon the Government to take action immediately on the reports submitted by the Legislature Committees about these hostels and also that a Vigilance Cell in the Department is opened to scrutiny the working of these institutions so that whatever money we are going to sanction will reach the real needy man, i. e., the needy students belonging to SCs and STs. and other backward communities.

The Hon'ble Minister who is incharge of this Department himself has produced a report and I hope he has understood the intricacies and magnitude of the problems and requirements of revamping of the Department. I hope he will be able to appreciate it and do it within a short time; Otherwise, you will be another Minister holding the Portfolio where things will move without any change and in the routine way. Most of the money goes to the underground agents. I hope by the time of presentation of the next budget, there will be a radical change in this Department. If there will be no change or no improvements will be made, then he will have to face the same music in this House, as other Welfare Ministers were facing previously. I only conclude that the suggestions I have made or in the interest of the people who are really deserving should get the benefits and I will leave it to my colleagues to give other details.

5-00 P.M.

†SRI M. C. NANAIAH (Madikeri).—Mr. Speaker, Sir, the Demand of the Law Minister for about Rs. 5 crores 35 lakhs is a justifiable demand. Probably this department strictly speaking require more money also. But the phenomenal thing we see as far as this department is concerned is the number of cases which are pending in various courts of the State. I do share the view of the Leader of the Opposition that 'justice delayed is justice denied'. Incidentally, justice should also be done and appear to be done. As far as the number of cases which are pending in all the courts is concerned the question is how best the delay could be avoided. Probably we are responsible for it in the sense that the person who actually conduct cases either for or against. We are partly responsible for it. We may bring, any no. of laws, or any no. amendments to the Civil Procedure Code or Rules of Practice still it will not help the speedy disposal of cases. Therefore, I suggest that a time limit should be fixed for disposal of a case. If a person files a Civil Suit in the Munsiff's Court it will take nearly two to three years to decide the case. Again the aggrieved party will present an appeal in the Appellate Court and that court will take another 3 to 4 years for deciding the case. So, the entire procedure should be simplified. Unless the procedure is simplified, the litigants will not get speedy justice. What is necessary is to constitute a Committee to go into the whole matter and suggest simple procedure to be followed for speedy disposal of cases.

Mr. Justice Krishna Iyer once commented that litigation has become costly. So to simplify the procedure a Committee should be constituted and asked to suggest measures by which a suit can be

disposed of within a period of 9 months or a year. If this is not done, well any amendment we bring to Civil Procedure Code or the Criminal Procedure Code will not help anybody.

As far as another aspect namely, the difficulties about the building accommodation, that are being experienced by the members of the Judiciary wherever they go on transfer is concerned, this is definitely a burning problem. These Judicial Officers are not provided with Government accommodation at all places and if they are to be accommodated in private houses, it may so happen that the same Judge may have to decide the litigation concerning the house in which he is accommodated. What is most necessary is, they must be provided with Government building accommodation wherever they are posted and I hope the Hon'ble Law Minister will certainly consider this aspect.

About recruitment to the judicial cadre, Mr. speaker, Sir, today for the posts of Munsiffs best men of the bar will not come. I came to know that large number of Munsiffs posts are vacant. There are large number of good men practising as Advocates. Still they are not willing to serve as Judicial Officers. There are many reasons for this. They do not come for the simple reason that is the salary paid to the members of the Judicial Officers in my opinion is less. Therefore the salary being paid to the Judicial cadre should be raised to attract best men from the Bar to the bench. Hence, it is my sincere submission to the Hon'ble Law Minister to bear this in mind and see how best this difficulty which we are seeing in the matter of selection of the judicial officer is tackled.

Now, as far as recruitment is concerned, of course, the Government has constituted a Committee of 3 judges to appoint about 70 Munsiffs. Now, with a view to see that delay in the appointment of Munsiffs is minimised we should have permanent committee so that as and when vacancies arise they can be filled up through this Committee. Because of non filling of so many vacancies we are experiencing lot of delay in disposal of cases in various courts of our State. In some of the Courts cases are pending for nearly 2 years. In order to overcome this difficulty which we are experiencing I hope a permanent solution can be found out by having a permanent committee so far as recruitment of judicial staff is concerned. This is my suggestion.

And then, with regard to Court Fee which we are having in all the Courts, Mr. Speaker, Sir, is certainly on the higher side. Writ Petitions may be luxury. I do say the Writ Petitions which are pending in High Courts may be luxury to the extent of 20 to 25%. I think as far as cases in the Lower Courts are concerned, the court

fee which we are paying at the rate of Rs. 75 is definitely on the higher side. I just assume that a large no. of members of the weaker section and the members of the economically backward class are not in a position to pay this court fee. With the result they cannot go to the temples of justice. So, with a view to ease the situation and also to get justice to the economically weaker section of this Society the Government has come forward in the matter of reservation and in so many other matters. On the same basis, on the strength of the certificate issued by the Department that he is economically a backward man, why not the Court fee be reduced to 50 percent or the Court Fee exempted in full? You may say how many persons who have self-respect would go to Court of Law to declare themselves as paupers? That is not the remedy. Even if he is a member of the weaker section, if he is a member of economically backward class he will file a pauper suit in the Court. Then, what is the legal standard in the society? Therefore, I would suggest with a view to see that members of the weaker section of the community and economically backward class are given some help atleast by reduction in the Court fees to the extent of 50% and thus help them to approach the temples of justice to get their grievances redressed.

As far as the court buildings are concerned, we have seen them. They are in a dilapidated condition. In addition to the court buildings the necessary furniture should also be given. In many of the courts we have seen that the furniture is lacking. It would be very difficult for the litigants and the Advocates to sit in the court hall. After the court hall is set up the necessary furniture should also be set up. The strength of the court should be taken into consideration and suitable furniture should be furnished. If this is done, then the present condition that we see will not be there and a modern type of court hall can be seen in Karnataka. I am hopeful that the Law Minister who has taken upon himself certain far-reaching reforms will certainly take up issues and come to the rescue of those who have been suffering for want of court accommodation.

I do not want to take much time of the House. As far as Social Welfare Demand is concerned, my other friends will speak. I will request the Hon'ble Law Minister to take into consideration my suggestions which I have given and the demand of Rs. 5-45 crores which he has asked for may kindly be passed and more finance may be given if he wants of course with the concurrence of this House. As far as Justice is concerned, this is one wing of the administration which should have all the necessary facilities. As far as democracy is concerned, Legislature is one wing, Judicial is another wing and Executive is the third wing. All necessary equipments for

the Legislature and the Judiciary should be given and top priority should be given as far as these two wings are concerned. I fervently hope that the Law Minister will take up this issue and redress the grievances which have been experienced by the litigant public all over State of Karnataka.

† SRI C.M. ARUMUGHAM (K.G.F)—Sir, we got the report about the working of the Social Welfare Department and also the reports about the working of the Backward Classes and the Minorities, one just now and the other one yesterday. This is a small brochure consisting of a few pages and it is supposed to be annual report of the Department of Social Welfare. This speaks of the system which has been followed all these years by this wonderful department. I have been representing that this department should be entrusted with wider powers and authority to formulate plans to improve the living conditions of the poorer sections of the society. Government have made reservations both in recruitment and in promotions for the S.Cs and S.Ts. This is a good thing but it benefits only a few people *viz.* the salaried people and the salaried persons among the Scheduled Castes and Scheduled Tribes are very few in the services. The bulk of them are residing in small sub-standard houses in segregated camps. To improve their condition Government have not paid much attention. It is not Social Welfare Department, it is a department to improve the socio-economic condition of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes people which number about 35 lakhs. This brochure was given to me yesterday and what are the economic schemes proposed for implementation for the economic betterment of the Backward Classes by the Social Welfare Department. On Page 13 the following figures have been given.

Economic Uplift Schemes			Rs. in lakhs
1.	Scheduled Castes	34.75
2.	Scheduled Tribes	4.83
3.	Denotified Tribes	2.50
4.	Nomadic and Semi-Nomadic Tribes

I was surprised to see these figures. I do not know whether they are right or wrong. I am also surprised that they have not provided a single paise for the Nomadic and Semi-Nomadic Tribes. The total amount provided for the uplift of the Scheduled Castes and Schedule Tribes is Rs. 42.08 lakhs. That means, our population being 45 lakhs, one man gets a rupee per year. This is how the department is working. I may bring to the notice of this House that when the war broke out between West Pakistan and East Pakistan,

one crore of refugees came to this country. For these refugees from outside we are spending Rs. 5 crores to maintain them. But here 45 lakhs of refugees are living in Karnataka and for them we are not spending as much as we were spending on the foreign refugees.

I was surprised to see in the Deccan Herald of July 2, certain figures given by the Finance Minister while replying to the General Discussion. He says.

“The per capita income of Brahmins is the lowest with Rs. 537, while Christians top the list with Rs. 1,562 in Karnataka.”

So, according to the Finance Minister, the per capita income of Brahmins is only Rs. 537.

SRI R. GUNDU RAO (Minister for Transport and Tourism).—That is not correct. It must be Rs. 1,537.

SRI C.M. ARUMUGHAM—That does not dilute the subject I am referring to. Further it is stated

“Replying to the general discussion on the budget for 1978-79 he said the per capita income of Hindus was Rs. 933, Muslims Rs. 794 and others Rs. 852.

Among the Hindus, the per capita income of the Scheduled Castes was Rs. 680 and of the Scheduled Tribes Rs. 577. Vokkaligas, one of the dominant castes in the State, had a per capita income of Rs. 914.”

The scheduled castes are living in villages, sleeping on footpaths, eating ragi balls and greens.

MR. SPEAKER.—That is very healthy.

SRI C.M. ARMUGHAM—I want them to eat mutton biryani and chicken chops. A family of scheduled caste consisting of husband, wife and about 10 children, you have said that they get Rs 687. Coming to scheduled tribes who move about in jungles the per capita income is stated as Rs. 577. The Vokkaligas, one of the dominant castes in the State, their per capita income is put as Rs. 914. He has omitted about another dominant caste Lingayats and others. Here, according to this Annual Plan published by the Planning Department—I suppose some experts must have collected information and supplied to the government—they give different figures. If these figures prove wrong, the Planning Department must be scrapped and those officers must be dismissed and sent home. The book is printed very nicely with blue cover. I will read out from this book the per capita income of the people of the State. I will confide myself to figures of 1975-76. The per capita at current price is Rs 785 but at

constant rate it is Rs 339. District wise figures are there. I want to bring to the notice of the Government how wrong these figures are and how the House has been misled by giving that information. According to this book the per capita income in 1974-75 is,

Bangalore	Rs 743
Belgaum	773
Bellary	969
Bidar	598
Bijapur	607
Chickmagalur	853
Chitradurga	812
Coorg	1394
Dharwar	721
Gulbarga	704
Hassan	694
Kolar	693
Mandya	762
Mysore	852
Uttara Kannada	755
Raichur	882
Shimoga	986
Dakshina Kannada	965
Tumkur	652

This is authentic information printed and published by the Government of Karnataka. I would ask the Finance Minister where from did he get those figures? It is a pity that the Home Department of the Government of India have omitted taking census of India on caste wise, occupation and income wise. They have omitted purposely because we can come to know what the population of Scheduled Caste, what is the population of Lingayats, Vokkaligas, etc., and whether there is proper representation. That is why they do not take caste wise census. I do not know where from he got the figures. Your statistics book contains zero. Therefore this is misleading information.

SRI A. LAKSHMISAGAR—It is taken from the pilot survey conducted.

SRI C. M. ARMUGHAM—I was told that they conducted some sample survey. I would ask you to come with me and we will have sample survey of Basavangudi, Jayanagar, Rajajinagar, Rajmahal Extension Palace Orchards, Lower Orchards, Vyalikaval Malleswaram Indiranagar. Then we can know the per capita income of these castes. I was told that some bogus institutes conducted some sample survey. Have you conducted any survey in the Finance Department and

Department of Personnel Affairs of the Government which is against the scheduled castes. Both these departments are strong forts and we cannot penetrate. They put all sorts of queries. If we want to increase the number of 20 sewing machines by ten more, they put all sorts of queries. Therefore, the survey conducted by some bogus institute is wrong and the Finance Minister has completely misled this House. By giving false information it is a breach of privilege. I can give some wrong figure and get away but when he says as the Minister of Karnataka Government. I have proved beyond doubt that the per capita income as per the Planning Department is not there and castewise figure is not at all there. If some individuals conduct survey and give some figure it is wrong. How far have we improved in our socio-economic condition. I suggest that you appoint a small group to conduct survey in Bangalore North or South Taluk or any taluk.

We have to take statistics of every taluk and of every district and bring those statistics before the House and then only we will know the correct per capita income. If we take the average, the master's salary is Rs. 1,000 and the servant gets only Rs. 50 per month, and the average I think comes to 525. That is the calculation they have made. Therefore, it is not correct to say that the per capita income of Scheduled Castes is 698. In villages people are sleeping, and injustice has been done to them all these years.

5-30 P.M.

About reservations to SC/STs, I wish to state that this reservation has been made taking into account the Scheduled caste population with the total population. I suggest that the total strength of all the departments should be taken to account and then to make reservation. Otherwise it will not be possible to get this 18 per cent reservation. It is highly impossible in the life span of Sri Havanur to see that the Scheduled castes get 18 per cent reservation in all the departments. The basis now adopted is defective. In this connection, I would like to quote a few sentences from the report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes. At page 97 of the Report it is stated as follows.—

«As pointed out by the Department of Personnel and Administrative Reforms in their 1973-74 Report it is true that reservations in direct recruitment for Scheduled Castes and Scheduled Tribes, wherever provided for, are in relation to the vacancies arising from time to time and not in relation to the total strength of any cadre or service, but the

percentages of reservation have been fixed in relation to the percentage of population of the Scheduled Castes/Tribes as compared to the total population in the country."

You are fixing the reservation taking the population into account, but not the total strength or cadre of any department. Therefore, it should be changed; otherwise it is impossible to attain the reservation in all the departments. Sri Havanur is a young, energetic and dynamic Minister. I request the Hon'ble Minister to make a note of this point. Under the Constitution, all the orders are executive orders. Some officers in some departments are not following the rules of reservation. There is no provision to take any action against such officers. Therefore, there must be a legislation, and you must enact a law to provide for reservation in all the departments. If any officer fails to implement the order, there must be a provision to take action against him or to drag the Government to the Court. That kind of a provision is very necessary.

SRI S. S. ARAKERI.—Sir, there are many members desirous of participating in the debate. We have commenced just now. We can discuss this Demand tomorrow also and then the Minister may reply because it is a very important subject.

MR. SPEAKER.—We have arrived at a decision to sit late to day and we have to conclude.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—Sir, the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes has suggested one other important and effective method that can be adopted to improve the representation of the SC/STs in Central services. The Report says.—

"Another important and effective method that can be adopted to improve the representation of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes in Central Services would be to undertake legislation for the purpose. The main argument in support of this suggestion is that the executive instructions issued from time to time for giving proper representation to these categories have failed to bring about the representation to the expected level during all these years. The recommendation made in the last Report that the Government should seriously consider the desirability of undertaking legislation for the introduction of reservation in the services, is therefore reiterated."

So, I suggest to the Government to bring in a legislation for reservation. Sir, they say that adequate number of candidates among the SC/STs are not available for appointment. I have figures with me to show that there are number of candidates among the SC/STs for

appointment to any post. I have the latest figures of SC/ST candidates registered in the Employment Exchanges of all the Districts. It is the duty of the Government to collect this information, but they do not collect this information. The Department of Social Welfare who attend to the problems of SC/STs should have collected this information. The latest figures are as follows.—

Statement showing the Educated applicants on Live Registers of Employment Exchanges as on 31-12-1977 in respect of Scheduled Caste/Scheduled Tribes.

Registered in Employment Exchanges of the State.

	B.A.		B.Sc.,		B.Com.,		P.U.C.		S.S.L.C.	
	SC	ST	SC	ST	SC	ST	SC	ST	SC	ST
Total	1206	71	427	42	55	28	2600	125	16755	712
No.	M.A.,		M.Sc.,		M.Com.		Engg.		Medicine	
	128	13	36	5	6	3	30	4	49	1
	Agri.		Law		Education		Others			
	20	2	6	...	30	11	9	1		

These are the figures. Therefore it is wrong to say that SC/ST candidates are not available. The Report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes also says at page 99 that there are no candidates for I.A.S., and I.P.S. If a person belonging to SC could be selected on merit he must be taken on the General Pool. Last year, a girl belonging to SC who had passed PUC in First Class was taken to M.B.B.S. in the SC quota. I feel that there is a possibility of enhancing the reservation. One may ask whether it is prevalent in any other State? Yes, it is there in Punjab and Maharashtra. There they take persons belonging to SC/ST securing more marks in the General Pool and thus enhance reservation. Even though there is provision in the constitution providing for 18 percent reservation to the SCs and STs, still these people have not reached that percentage. Therefore this reservation requires little re-thinking by the Government. If they do not act according to the Constitution, it is better that the Constitution is scrapped.

SRI B. B. SAYANAK.—Don't plead for the scrapping of the constitution you can plead for your legitimate rights.

SRI C. M. ARUMUGHAM.—You are making farce of the constitution. You are telling to the world that you have done so much for the SCs and the STs. If a parent has got six children, he has to feed all

the six children. He cannot neglect anyone of them. Just like that the Government should safeguard the interests of the SCs and the STs.

I will now come to the Justice Department. In this department, they have not done justice to the SCs. Among the High Court Judges, there is only one judge who belongs to the SC; out of 57 District judges, there is one SC. judge; among 74 Civil Judges, no representation has been given to the SC; and out of 206 Munsiffs, only 5 SCs are given representation. Now I understand that the Law Minister has constituted a committee to recruit 17 Munsiffs. I hope that committee would give due representation to the SCs. There is no representation to the SCs on the Committee constituted by the High Court Judges. It is a great injustice to the SCs. Here I have got one suggestion to make i.e., if you appoint a Judge to the High Court the Chief Justice of the High Court would be consulted; if a judge were to be appointed to the Supreme Court, the Central Government should consult the Chief Justice of India. My only submission in this regard is instead of the Chief Justice, the Government should also consult the other judges because they should also have some say in the matter instead of leaving the entire matter to the discretion of the Chief Justice. Appointment of judges should be made in consultation with the judges and the Chief Justice.

The people of Karnataka have been urging the government for the establishment of a Bench at Dharwar. There is need for such a Bench at Dharwar. I request the Government to take up the matter with the Central Government for the establishment of a Supreme Court Bench either at Bangalore or Hyderabad. This will avoid inconvenience to the litigant public who have to traverse 1500 miles from Bangalore to delhi. The Government should prevail upon the Central Government for the Bench of a Supreme Court either at Hyderabad or Bangalore. India being a vast country, we must think of having a second Capital. The capital should be located either at Bangalore or at Hyderabad because they are centrally located places.

Eversince we got the independance the Prime Ministership has gone to the Ganga valley and now it has gone to Narbada valley. I wish that position should come to Cauvery valley. As is suggested, if a Supreme Court Bench is located at Hyderabad, it would do good to the people.

I am happy Sir you have given my enough time to putforth my ideas. I thank you and the other members of the House for having given me a patient hearing without disturbing me.

With these few words, I conclude my speech.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಜಗೌಡ. (ಹಾನೂರು).— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯ ಸ್ವಾಯಂಸೇವಕರು ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಸಚಿವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬಳಿ ಶ್ರೀನೀಲದತ್ತಾಚಾರ್ಯರು ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯ ಇಲಾಖೆಗಳು ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯಕ್ತ ಆಡಳಿತಗಾರರಾದ ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಹಾಗೂ ಬಡವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾದಸೂರ್ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಷಯವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಾಯಂಸೇವಕ, ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ತನ್ನದೇ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಚ್ಯುತಿ ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ವಸ್ತು ಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಾರದು, ಪ್ರಮೇಯ ಮಾಡಬಾರದು, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಸ್ತು ಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಗಂಟಾಂತರ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ನಿಶ್ಚಯ. ಸಮಗ್ರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಸ್ವಾಯಂಸೇವಕರು ಧರ್ಮ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸತಕ್ಕ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕಾರಣ ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚ್ಯುತಿ ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯಂಸೇವಕರುಗಳು ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಅದು ತಮ್ಮ ಬಾಚೆ ಬ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ನಾವು ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವಾಯಂಸೇವಕರುಗಳು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಯಂ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಟ್ಟು ವೇರಸುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಮಗ್ರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯಂಸೇವಕರು ಹೋರಾಡಿಕೊಂಡು ಮತಾಂಗವೇಕು. ಸಮಗ್ರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾಳಿ, ಕೋಟಿಗೆ ಹೋರಾಡುವುದು ಗೆದ್ದು ಸೋತು, ಸೋತವನು ಸತ್ತ ಒಂದು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಸ್ವಾಯಂಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸುಮಾರು ೧೨ ಸಾವಿರ ಕೇಸುಗಳು ಭೂ ವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳು ಇವೆ. ಈ ಮೇಕದ ಮಗಳು ಇನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೆ ಬಿಡಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಸ್ವಾಯಂಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯಂಸೇವಕರುಗಳು ಏನು ಬಾಳಿ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಅದನ್ನು ಬೇಗ ತುಂಬಿ ಇತ್ತರ ಅದೇ ಇರತಕ್ಕ ಮೇಕದ ಮಗಳನ್ನು ಇತ್ತರವಾಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಜೇಮ್ಸ್ (ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮತಿ ಬಿ. ಮಂಡಿಮನ್ ಪ್ರೀತವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು). ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುವವರು ಸುಳ್ಳು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ಜೈಕ್ವರ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಷನ್ ಅವರು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ಸುಳ್ಳು ಕೇಸು ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದಕಾರೂ ಇವರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಪಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಈ ರೀತಿ ಸುಳ್ಳು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಕೆ.ಸಿ.ಎಸ್.ಆರ್. ಪ್ರಕಾರ ಅಕ್ರಮ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅನಿರ್ಧಾರ ಮತ್ತು ಲಂಚ ರುಪಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಬಳಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಈಗ ಮೇಲ್ಮಂಡಲಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಇದರ ಬದಲು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಅವರ ಮೂಲಕ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್ ಹಾಗೂ ಗೌರವಂಜ್ ಪ್ರೀಡರ್ ಇವರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ನೇಮಿಸುವಾಗ ಅವರ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ೧೦-೧೫ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇಡಬಾರದು, ೫-೬ ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಾಯಂಸೇವಕರಾಗಲಿ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದರ ಬೇರೆಯಾದರೂ ಹಾಗೆ ಬಳಸುವಂತೆ ತಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಕಕ್ಷಿದಾರರು ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಸನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಅದು ಸರಿಮೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷಿದಾರರೇ ಆಗಲೀ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧಿಗಳೇ ಆಗಲೀ ಏನಾದರೂ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಹೋದರೆ ಆಗ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಸಂಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತಹ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಅಡಕತೆ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಬಳಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಒಂದು ಸಲಹೆಯಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರು ಹಾಗೂ ಒಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರಲು ವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಕಳೆದಪರ್ಷ ಈ ಜನಾಂಗದವರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ೧೮೭ ಲಕ್ಷ ರೂ. ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸಾಲದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಸಲಹೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ೨೦೦ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಕೊಠಡಿ ಯಲ್ಲಿಯೂ ೧೦-೧೫ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಕ್ಕಳು ಒಂದೊಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಮ್ಮಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಆದಕಾರಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಒಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಈಗಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ಸೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಇವರಿಗಲ್ಲಾ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜನರು ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗಿಳಿದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ಜಾಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಇವರಿಗೆ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಹರಿಜನರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೩ ಸಾವಿರ ಜನ ಸೋಲಿಗರಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಸೆಂಟರ್ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಏಷ್ಯೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ತೆರೆಯದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ದಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರವತ ಕಾರ್ಮಿಕರೇನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ದಿನಕೂಲಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಇನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದಷ್ಟು ಮುಂಚೂಣಿಪಟ್ಟು ಇವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದಿನಕೂಲಿ ಸಿಗುವಂತಹದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಮ್ಮಿಷನ್‌ನ್ನು ಪ್ರವಸಾಯಕ್ಕೆ ಈ ಜನರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಲಂಬಾಡಿ ಎಂಬ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ೪೦೦ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಔಷಧಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂತಹ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಟ್ಟು ೪ ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಈಗ ಕೇವಲ ೨೦-೩೦ ಸೆಂಟ್ಸ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂಳಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಭೂರಹಿತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪರಿಷದ ಮತ್ತು ಗಿರೀಜನಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಹಿಂಸೆ, ಹಾಗೂ ಶೋಷಣೆ ಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದು ಸೆಲ್‌ನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮ ಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಜನರು ಬೇರೆಯವರ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈತವ ಸೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಜನರು ವೇಷಿಸಿ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಲು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನೆಯವರಿಗೆ ಹಿಂದಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಂಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಪ್ರೊ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ (ಅನೇಕಲ್) : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನೆಯವರೇ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಬದ್ಧಗೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡುವುದು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಬದಲಿಸಬಹುದಾದ ಭಾಗವು ಜನರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರ ಪ್ರರೋಧವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಬಂದು ಸರ್ವಶೋಷಣೆಯಾದುದು ಆಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕಾನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಅವರ ಬಂದು ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಸಹ ಆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದವು. ಹೊರಲಿನಿಂದ ಬಂದು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರಾಗಿದ್ದು ಮೀಸಲಿಟ್ಟು ಹೊರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವು ಹೊರಬಂದು ಸ್ಥಳೀಯರೊಳಗಿಂದ ಹಾಗೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಾಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಿಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕೆಲವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೂರಿಯವರು ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದೇ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಬಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಆಗ ನಾನು ಈ ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದ್ದಂಥ ಹಣದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೮೫ ಭಾಗವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸೌಕರ್ಯ ಮೀಸಲಿಡಲಾಗಿತ್ತು.

6-00 P.M.

ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲವು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮಾಡದೇ ಇರತಕ್ಕ ಬಂದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಅನ್ನು ನಾವು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳು ಸಹ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಾಪಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಲಹೆಯಗಳು ಇರಬಹುದು, ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಇರಬಹುದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ ಇರಬಹುದು. ಇತರ ಬಾಬುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಉಳಿದ ೧೫ ಶೇಕಡೆಯನ್ನು ಉಳಿದ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಬದಲಿಸಿ ನಾವು ಬಂದು, ಎರಡು, ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಆ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಅದೇ ಹಣದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇದೆ. ಸಾಲುಸೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಮಿಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಆಯಾ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಿಷನ್ ಮಾಡದೆ ಹಣ ರಾಷ್ಟ್ರ ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಅದಂತಹ ಯೋಜನೆಯೇನಾದರೂ ಏನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದರೋ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರೇನೇನೋ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ವಾರ್ಷಿಕ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಏನಿದೆ ಅದರ ವಿಷೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. General Sub-plan; Government in their order No. SWD 48 SLP 73 dated 4th August 1975 have sanctioned a sub-Plan for the Schedule Castes and Schedule Tribes for the general Development Departments to earmark atleast *18 percent of their budgets for the schemes that would benefit these

weaker sections ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಪೂರ್ತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸಬ್ ಪ್ಲಾನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿತ್ತು? ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೆ ೨೨ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಕೋ-ಆರ್ಡಿನೇಷನ್ ಕೊಡದೆ ಸಬ್ ಪ್ಲಾನನ್ನು ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಆ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. The performance of the general development departments are being reviewed at the Government level. In these Development Departments if it had necessitated implementation of certain programmes specially for the weaker sections or modify the rules Government have taken action to approve the schemes as well as modification of such rules, in the interests of Scheduled Castes and Scheduled Tribes. For the year 1977-78, the total allocation made by the various Development Departments was to Rs. 925.39 lakhs. It is expected that these departments will be spending a similar amount during the year 1978-79 ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಸಬ್ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ೨೬ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದಲಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬೇರೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದಂತಹ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದೇ ಕಾರಣ. ನಾನು ಬಹಳ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದರೆ “No programme will help the poor if it is designed by those who have no knowledge of their problems and operated by those who have no interest in their future.” ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಕಳೆದು ಹೋದವು. ಈಗ ನಾನು ೬ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದೇ, ಈಗಲಾದರೂ ನಾವು ಬುದ್ಧಿ ಪಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಜಾರಿರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಜನರ ಗಿರಿಜನರ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಆಗಯೇ ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆಶೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಈ ಬಂದು ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಶ್ರಮಿಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಅವರು ಯಾವ ಕಮ್ಯುನಿಟಿಯವರೇ ಆಗಲಿ ಬಡಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸತಕ್ಕ ಅರ್ಥಿಕರಗಳನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂದೇ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೨೨ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಜನಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ಅರ್ಥಿಕರಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರನೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹಾವನೂರ್ ಅವರು ಈ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಶಾಖೆಯ ಟಾತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿದೆ ಅವರು ಸಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ ಪ್ಲಾನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಇದು ಪಕ್ಷಾಂತಿತವಾದ ವಿಚಾರ. ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಪುರೋಹಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯಾವ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟರಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಪಕ್ಷಾಂತಿತವಾದ ವಿಚಾರ. ಅದರೂ ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ೧೯೪೬ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಎಂದರೆ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಮಿಷನರಿ ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಗೆದ್ದು ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಎಂದು ಕಡೆ

ಕುಳಿತು ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಒಂದು ಇವ್ಯಾಲ್ಯು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವೆ. ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದೆಯೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಶ್ರೀಯುತರಾಗಲಿವೆ ಕೆ. ಸಿ. ರೆಡ್ಡಿ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಶ್ರೀಮನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಶ್ರೀಮನ್ ನಿಲಯಗೃಹನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಮನ್ ಜತ್ತಿಯನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಮನ್ ಕಂಠಿಯನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಮನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗಲೂ ತಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಸೇವಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏತಕೆಂದರೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡುವುದು ಕೇಳಿದಾಗ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿದಿನ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಈ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವರೆ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಒಂದು ಪರಿಶೀಲನಾತ್ಮಕ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೂಲಸರಿಯಾಗಿ ೧೯೪೬ ರಿಂದ ೧೯೬೮ನೇ ಇಸವಿಯವರೆಗೂ ೫ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೂಲಸರಿಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ಏನು, ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಸೆಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅಕ್ಷರಾಚಾರ್ಯರು, ಅನೇಕೋಪ್ತರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಇವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಕಮಿಟಿ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಧೀಶರು ಮತ್ತು ನಾನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆಗಬೇಕು. ಅವರು ಇಂಪಾರ್ಟಿಯಲ್ ಆಗಿ ಇರಬೇಕು. ೫ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿರುವ ಹಣ ಸುಮಾರು ೧೫-೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನಿಗಾಗಿ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದು ತಪ್ಪು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೂಡಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ತಾವು ಬಂದಿರುವ ವರ್ಗದ ಆಯೋಗವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಬಿಂಬಳದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇರಬಹುದು. ಯಾವ ಕಮಿಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೂಡ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಭಾಗ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಆ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರೆದೋ, ಅಂತಹರ ಕೈಗೆ ಅವರ ಅಧಿಕೃತ ಸಿಕ್ಕಿ ಅದರ ಅನುಷ್ಠಾನ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಹದಿನೂರು ಅವರ ಪ್ರಗತಿ, ಅವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರೆಯುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೋ ಸುಸ್ಥಿರ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೋ ಅದೇ ಉತ್ತಮವನ್ನು ಅದೇ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಗೂ ಮಿಷನ್ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಹೆಡ್ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ಗೆ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಬಾಕಿ ಸರ್ವೆ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ಗೆ ೧೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಎಂದು ಈಗ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಈ ಮನೆಯವರಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಆ ಮನೆಯವರಾಗಲಿ ಯಾರೂ ಕೂಡ ವಿರೋಧ ಮಾಡದ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಡಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿದಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತಾವು ಬರೆದಿರುವ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ೨೫೨ ೪-೫ ಕ್ರೈಟಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಕ್ಯಾಂಪ್‌ಗೆ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಬೇಡ ತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ತಾವು ತಿದ್ದಬಹುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿ

ದ್ದೇನೆ. ತಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಆವ ಗಾಹನೆಗೆ ತರಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ತಮಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಈಗ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧನೆಯಾಗಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸು ತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ೫ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಕಳೆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಜನರಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನ, ಎಲ್ಲ, ಉಡುಪುದಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲ, ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಯಿಲ್ಲ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಶಾಲೆ ಇಲ್ಲ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯೇ ಆಗಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಇದೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸ್ಕೀಂ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹಣ ವನ್ನು ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದು. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿಲೆ. ಈ ರೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹರಿಜನಗಿರಿಜನರ, ಹಿಂದುಳಿದವರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದಾಗ ಚಿಂತಾಮಣಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಮನೆ ಇರುವ ಹರಿಜನರ ಕೀರಿಯಲ್ಲಿ ಓಟು ಕೇಳಲು ಹೋದಾಗ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದೆ. ನೀವು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ನಡೆಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳಿದರು ನಾವು ಬೇಸಿಗೆನಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೆ ಹುಣಿಸೆ ಬೇಜವನ್ನು ಚಟ್ನಿ ದರೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ೧ ಸೇರು ಹುರುಳಿಕಾಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಿಂದು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ಇಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತಾವು ಏನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಇದು ಕೇವಲ ಸ್ಟಾಂಪಲ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾವು ಹರಿಜನ ರಿಗೆ ೨೭ ಆಟೋರಿಕ್ಷಾಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಹೆಚ್.ಎಂ.ಟಿ. ಯಲ್ಲಿ ಆಗ್ನಿಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಎಂದು ಓಪನ್ ಮಾಡಿ ೫೦ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಬದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ೧ ಸಾವಿರದಿಂದ ೩ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಸಾಲ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ತಾವು ಈ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ೩ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸಾಕೆ? ತಾವು ೩ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಡೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸೆ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಡೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಿಂದ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವ ಹಣ ಕೇವಲ ೩೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಾವು ಆಡತಕ್ಕ ಮಾತಿಗೂ, ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೃತಿಗೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಈ ಹರಿಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಕೇವಲ ೩೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ನೂರಾರು ಆಟೋರಿಕ್ಷಾ ಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಂತೆ ೨೭ ಆಟೋರಿಕ್ಷಾಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ಅವರ Fuel depots, cycle shops, cloth shops, provision shops, bread shops, starting of business, trading of food grains, hawkers, taking of electrical and radio agencies, cottage industries, small scale industries, hydes and skins, small textile units, auxiliary units, sheds allotments, small Contractors of PWD, Sanitary Contractors, Starting of Printing Press etc., ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಏಟಿಂಗ್‌ಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ? ಈ ೩೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ?

ಶ್ರೀಮತಿ ರೇಣುಕಾ ರಾಜೇಂದ್ರನ್.—ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾ ರೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಇದು ಎಷ್ಟು ವರ್ಗಗಳಿಗೆ?

ಶ್ರೀ ಪೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—೧೯೭೨ ರಿಂದ ಆದರೆ ಇದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ೩೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಹೆಚ್.ಎಂ.ಟಿ.ಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ೪೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ

ಇದರಲ್ಲಿರುವುದು ಬಟ್ಟು ಲಂ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ೭೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪ್ರ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಇದನ್ನು ತಾವೇ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಗ್ಗೆ ಬಿಸಾದರೂ ಕಳಕಳಿ ಇದೇಯೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ; ನನಗೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ ದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನೂ, ತಾವೂ ಬ್ಯುರಿಗೊಬ್ಬರು ವಾದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ತಾವು ಮಾಡಿರುವ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

SRI K. PRABHAKAR.—I am not defending. I am telling you the facts. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವಂತೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಗುವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ವನ್ನು ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದುವರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪ್ರ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾನು ಯಾರ ಮೈಯತ್ತಿಕ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪಂಜಾಬ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ೭ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು, ಕೇರಳ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ೬ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಇಂಥವರನ್ನೇ ಛೇದಮ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಪರಿಷ್ಕೃತಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತೇನೋ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಂಡಿಷನ್ಸ್ ಗೆ ನಾನು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದಿಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಆಫ್ ಫೋರ್ ಮೇರಿಟ್ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾದ ವಿಚಾರ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಇವತ್ತು ಕೇಳು ತಿದ್ದೇನೆ ಆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು. ಅದನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದತ್ತು ಪಂಜಾಬ್ ಮತ್ತು ಇತರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದಿಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ಸ್ ಬಹಳ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತರದ ಸಮ್ಮಿಲ್ಲಿ, ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ೧೯೬೭ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲಿ ಇದೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕ್ಲಾಸ್ ೧ ಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾತಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಡೆ ಪಕ್ಷ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಸಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಸಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಡಕ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ೧೭೭ ಜನ ಕ್ಲಾಸ್ ೧ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪೈಕಿ ಪೆಡ್ಲೋಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ನವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ? ಬಹುಶಃ ಬಹುರು ಬಟ್ಟರೆ ಇನ್ನಾರು ಇರಲಾರರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದಿವ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ೨೬೬ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೧೧ ಜನ ಹರಿಸನಗಿಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ೨೯೨ಕ್ಕೆ ೬ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ೫೭೨ಕ್ಕೆ ೨೯ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಫಿಷರಿಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ೨೬ಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ೭೭ಕ್ಕೆ ೪ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಉದ್ಯೋಗ ವಿನಿಮಯ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ೮೫ ಕ್ಲಾಸ್ ೧ ಹುದ್ದೆಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ೨೦೧ಕ್ಕೆ ೧೨ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಷ್ಟು ಯೂನಿಟ್ ಈ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಫ್ಲೋಫಿಲ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಯುಗಗಳು ಬೇಕು? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಒಂದು Special Recruitment Committee for Scheduled Caste ಎಂದು ಮಾಡಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಹರಿಸನಗಿಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದಿನಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೆಕ್ರೂಟ್ ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ತಾವು ಆ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಈ ಒಂದು ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿ. ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ತಾವು ಸೂಚನೆ ಕೊಡಿ. ಆಗ ಈ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಿಡಿತವಾಗಿ ಕೂಡ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು

ಪ್ರಾನ್, ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್, ಲೆಟರ್ ಆಫ್ ಲಾ, ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರೆ ೧೦ ಯುಗಗಳು ಕಳೆದರೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಬಡಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ ಹರಿಜನರ ಮಾನವತ್ವ, ಹರಿಜನರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡತಕ್ಕದ್ದು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಮುಖ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆಯೇ? ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ೧೯೭೩ ರಿಂದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೯೭೪ರಲ್ಲಿ ೭೭ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಆಯಿತು ಆದರೆ ೧೯೭೫ರಲ್ಲಿ ಅದು ೩೭೯ಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಅಂದರೆ ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ೧೯೭೬ರಲ್ಲಿ ೪೫೮ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಅಂದರೆ ೭೩-೭೪ಕ್ಕಿಂತ ಏಳೂವರೆ ಪಟ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು? ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೋಭಾವವಲ್ಲವೇ? ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸದೇ ಈ ರೀತಿ ಆಯಿತು. ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಬೇಡ, ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇಲ್ಲಿ ಯಶವಂತಪುರದ ಪಕ್ಕ ಜೊಕ್ಕನಂದೆ ದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನ ಯುವಕನನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆದಿದವರ ಮೇಲೆ ೩೦೨ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಸ್ ಹಾಕಲಾಗಿದೆಯೋ ಜಾರ್ಜ್ ಫೀಟ್ ಹಾಕಿದರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಇವತ್ತು ಅವನ ತಂದೆಯವರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಘಟನೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ, ವಿಧಾನ ಸೌಧಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಹೆಸರಾಘಟ್ಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅಂತ ಒಂದು ಊರಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ೨೮ ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಕ ಹಾಗೂ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯತ್ ಮೆಂಬರ್ ಆಗಿದ್ದ ಮುನವಲ್ಲ ಎಂಬ ಯುವಕನನ್ನು ನಡೆದಾಗಲಲ್ಲೇ ಹೊಡೆದುದಾಕೆ ಸಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು? ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ, ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಹೊಸಕೋಟೆ ಹತ್ತಿರ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಕನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರು. ೩೦೨ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಕೇಸ್‌ನ್ನು ಕೂಡ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ತಿಳಿಸಿರಿ ಕೊಲೆಗಡುಕರಿಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದು ಶಿಕ್ಷೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು? ಇದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು, ಅದೇ ರೀತಿ ದೇವನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ, ರಾಮನೂರ ದಲ್ಲಿ ಪೀಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ನಾನು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲೆ ಆಗಲಿ ಇಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆದಾಗ ನಾವು ನೀವು ಇಬ್ಬರೂ ಖಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹರಿಜನರ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆದಾಗ ಜನತಾಪಕ್ಷದವರೇ ಮಾಡಿರಲಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರೇ ಮಾಡಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಯಾರೇ ಮಾಡಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸಬೇಕು. ಅದು ಪಕ್ಷಾತೀತವಾದ ಮಾನವೀಯತೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಸದೆಬಡೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತೆ ಜನತೆಯ ಭಾವಿಸಿದೆ ತಾವು ಹರಿಜನರ ಹಿತ್ಯಪ್ಪಗಳು, ಒಂದೊಳಿದವರ ಸಾಯಿಕರು ಎಂದು. ಆದರೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ನೋಡಿದಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬಾ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಇವತ್ತು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಬಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ. ಹರಿಜನರ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಡೆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತಿತರ ಮತ್ಸಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ೩೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅದರ ಮೊದಲ ಕಂತು ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಅದರ ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಸೆಲ್ ರಚಿಸಬೇಕು, ಪೂರ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಬಡಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಷ್ವೆ ಕಮಿಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಲಂ ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್, ಸ್ಕೀಂ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. In our state not even a single hut has been constructed under the Slum Clearance Scheme. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ೧೩,೮೪೮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ೧೮೪೮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೩೩೩ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ under Low Income Group ನಲ್ಲಿ ೫ ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳನ್ನು

ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಂತಿಯರೆನ್ನಿ ಯಾತಕ್ಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ! ಹುಡ್ಕೋ ಸ್ವೀನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೂವನ್ನು ಹಡೆದಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಹೂವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯವಾದ ವಾದ್ರಾಸ್ ೨೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಕೇವಲ ೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಡೆದಿದೆ. ಪ್ಯೂಗ್ರೆಸ್ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣ ಕೊಡ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದರ್ಶನವೂ ಬಂದಿದೆ. ಬಂದು ಹೇಳಿ ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯ ದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸ್ವೀಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂದು. ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆ ಹೌಸಿಂಗ್ ಅಲೋಕೇಷನ್ ಪ್ಯೂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾರಾಜ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ೮೦ ಲಕ್ಷ ಮನೆಪುರ ೫೦ ಲಕ್ಷ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಮಾತ್ರ ೧೦ ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸೊಂದು ಈ ವಿಷಯ ವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ೫ನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ೨೭ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸರ್ವೆ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಬಂದಿತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ೫,೭೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಅಸ್ಸಾಮ್‌ನವರು ೭-೨೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಗುಜರಾತ್‌ನವರು ೧೨,೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ವವರಿಗೆ ಮೊರೆತಿರುವುದು ಕೇವಲ ೨,೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಏನು ಅಗ್ಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ! ಎಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಾದಿನೂರಾರದರ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೬೬ ಟಿರಪ್ಪು ಮಂದಿ ಬದತನವ ರೇಖೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಗೆ ಪಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಬರಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಮಿಳುನಾಡು, ಗುಜರಾತ್‌ಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ ದರೆ ಅವರಷ್ಟೋ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇಗಿರುವಾಗ ಮುಂದುವರಿದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಪೂ ತೊಟ್ಟಿದೆವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ಲಾನ್ ಅಲೋಕೇಷನ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಸಿಪ್ಪು ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಂದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಹರಿದರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಹರಿದರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, Their welfare it should be entrusted to a dedicated band of officials it should be planned by those who have got genuine interest in their future and in their welfare.

6-30 P.M.

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಮಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರುಗಳ ಉದ್ಧಾರವಾಗತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಬಂದಾಗಿ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದು ಬಂದು ಮೊದಲ ಪೋಸ್ಟಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಕೋ ಆರ್ಟಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ! ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೇಕಾದರೆ ಬ್ರಿ, ಮನ್ಯು ರಿಕ್ಟಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಬಿಜಿನೆಸ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಇಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಬಿಜಿನೆಸ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಆದರೂ ಎಲ್ಲೆಂದ ಬರಬೇಕು! ೨೫ ಫೆಬ್ರವರಿಗೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ನೆರವು ಹಾಗೂ ಸಹಕಾರ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಸಹಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಂದು ಮೊದಲ ರಾಜ್ಯಾಂತರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಮುಂದುವರಿದ ಮಕ್ಕಳಿ ಗಾಗಲೀ, ಹರಿದರ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಲೀ ಪ್ರವೇಶ ಮೊರೆಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದರೆ ೨೦೦-೫೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಮೊಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಒಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಜನ ಹೇಗೆ ಇಂಥ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಂತೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನವರೂ ಕೂಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ದಿವ್ಯಮಂತೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅಗಾಧವಾಗಿ ಬೇಕೆಂಬ ತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವ ಜಾರಿಯ

ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಸುತ್ತೋಲೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ನಿಯಮಗಳೇ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ; ಆ ರೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ರೆಕರ್‌ನಿಷನ್ ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಸೂಚನೆ ನೀಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಯಾವುದೇ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ಈಗ ನೀವು ವಿಷ್ಣುರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಸಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳು ಬಹಳ ಇವೆ; ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ವೇಳೆ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯವರಿಗೆ ಪಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀಮತಿ ರೇಣುಕಾ ರಾಜೇಂದ್ರನ್ (ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯವರೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ವೇನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ನಾನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ವಿಭಾಗ ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್ಟಿಕಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ಸ್ ಎಂದು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಫೀಷನ್ ಹೇಳಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶ ದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪ್ರದೇಶದ್ದಾಗಲೀ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಧ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ, ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ, ಕಾರ್ನಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತಿತರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ಯಾವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ರಾಜಯ್ಯ ನವರು ಷಡ್ಕೋಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಪ್ಸ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕಮಿಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಕೂಡ ಸದಸ್ಯಳಾಗಿದ್ದೆ. ಅವರು ರೀ-ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವೆಲ್‌ನಿಂದ ಒಡನು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಲೆವೆಲ್‌ವರೆಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸೆಟ್‌ಅಪ್ ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಈಗಲಾಯಿತು ಇಂಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೋಷಿಯಲ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದೆರಡು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳಿಗೆ, ಬಾಲವಾಡಿಗೆ ವಿಜಿಟ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೇನೂ ಕೆಲಸ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪದವೀಧರರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗಳಾಗಿ ರೆಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಆಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಈ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರು ಈ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಮತ್ತು ಬಾಲವಾಡಿಗೆ ಕೂಡ ವಿಜಿಟ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬರೀ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಾಲವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯರನ್ನು ಮಿಗಿಸುವುದು, ಬೇಳೆ ಉಳಿಸುವುದು, ಹೀಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಮಿಗಿಸಿ ಬಿ.ಡಿ.ಒ.ಗೆ ಕೊಡುವುದು ಇದೇ ಅವರ ಕಸಬಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಹಕಾರ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಲೀಗಲ್ ಏಡ್ ಶೆಲ್ ಎಂದು ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ದೇವನಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ತಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಸಾವಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜೆಜೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಶೆಲ್ಫಿ ವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು? ವಾಲಂಟೀರ್ ಆಗಿ ಅದರೇ ಈ ಕೇಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ವಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಅವರ ಲೀಗಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಅಟಾರ್ನಿ-ಇ-ಫ್ಯಾಕ್ಟ್, ಹರಾಸರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ; ಅದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಆಫೀಸರ್ ಮತ್ತು

ಬಿ. ಡಿ. ಸಿ. ಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಏಕೆ ಅವರೇ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಟ್ರಬ್ಬುನಲ್‌ಲ್ಯಾಗಲೀ, ಅಪಲೇಟ್ ಟ್ರಬ್ಬುನಲ್‌ಲ್ಯಾಗಲೀ, ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಲ್ಲಾಗಲೀ, ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಾಗಲೀ ಇಂಥಾ ಏನಾದರೂ ವಿವಾದಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸೋಷಿಯಲ್ ವರ್ಕ್‌ಫೋರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೊಂದು ಗೈಡ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ೧೯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್‌ಗಳಿಗೂ ಲೀಗಲ್ ಏಡ್ ಕೋಡನ್ನು ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಡಿ. ಎಸ್. ಡಬ್ಲ್ಯು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಿ. ಡಿ. ಎ. ಅವರು ಡಿ. ಸಿ. ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪರಿಗೆ ನೇರ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲಿ. ಯಾವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಡಿ. ಸಿ. ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ೦೬ ಆರ್‌ಗನೈಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಲೆವಲ್ ನಲ್ ಕ್ವಾಲ್ಟಿ ಏನ್ ಅಫೀಸರ್ ಅನ್ನೂ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ವಾಲ್ಟಿ ಟು ಅಫೀಸರನ್ನೂ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬಾಲಪಾಡಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೨೧೫ ಇದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ತೆರೆದಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪೆಡ್ಲೋಲ್ ಕ್ವಾಲ್ಟಿ ಮನೆಗಳು ಇದೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವರ ಲೋಕ್ಯಾಲಿಟಿ ಇದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಕುಟುಂಬಿ ಇರತಕ್ಕಂತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಒಂದೊಂದನ್ನಾದರೂ ತೆರೆಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ೨ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹರಿಜನ ಕ್ವಾಲ್ಟಿ ಕಂಪೌಂಡಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಈ ಜನರಿಗೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಅದು ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಹರಿಜನರು ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ? ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿರುವ ಆರ್ಜಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರದಿಂದ ೧೦ ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಆರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನೇ ಕೂಡ ಬರವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಂತೋಷ ಅಷ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಗದೆ ಹೋದರೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ೫ ಲಕ್ಷದ ಮೇಲಾದರೂ ಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಿಡ್ ಮನಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅವರು ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದರೆ ೨೫ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಏಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕ್ವಾಡ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರನ್ನು ೩ ತಿಂಗಳು ಸುತ್ತಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೇರವಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿಸುವುದು ಕೆಳಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನಮಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಐ ವಾಯಿಂಗ್ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದಲೇ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪೆಡ್ಲೋಲ್ ಕ್ವಾಲ್ಟಿ ಫೀಪರ್‌ಗೆ ಯಾರು ಲಾಯರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೋ ಯಾರು ಗ್ರಾಜು ಯೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೋ ಯಾರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಷನ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥಾ ವರಿಗೆ ನಾವು ಇಂಥಾ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಅದು ಬರೇ ನಾಟಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಗೆ ೫ ಜನ ಮೆಡಿಕಲ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಷನ್‌ವರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾವಿರ ಹೋದ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಪೆಡ್ಲೋಲ್ ಕ್ವಾಲ್ಟಿ ಜನ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಆಗಿರುವರು ಇಷ್ಟೇ ಜನರೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ವಾರ್ಡ್ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನೀವು ಪ್ರತಿ ಇಲಾಖೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪೆಡ್ಲೋಲ್ ಕ್ವಾಲ್ಟಿ ನಮಗೆ ಟೆಂಬರ್ ಅಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಈ ವರ್ಷ ೩ ಲಕ್ಷ ೭೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇದರಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗಿರುವುದು

ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮಗೆ ಅವರ ಗುರುತು ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ ಇದು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ಇನ್ನು ಆ ಮುಂಗೈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೀವು ಮಾಡುವಂಥಾ ಸಹಾಯ ಏನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಹೇಳಿ. ಇದು ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಮೂಗಿಗೆ ಬೆಟ್ಟ ಬರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸದುಪಯೋಗವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕನಿಕರ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು. ಮಕ್ಕಳು ಅತ್ತಾಗ ತಾಯಿಯಾದವಳು ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಾಳೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರ ಒಂದು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನೀವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಪೀಪಲ್‌ಗೆ ಏನು ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇದೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇಂಟೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಅರೀತಿ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದಂಥಾ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೈವವರ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಆಗಲಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಲಿ ಅವರ ಒಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್ ಲೆಲ್ ಸಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ. ಅವರು 5 ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಸೇರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಪೀಪಲ್‌ಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದಂಥಾ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಮತ್ತು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರೋ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಕ್ಷಣ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ಇದನ್ನು ರಿಪ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯವರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕುಮಾರಿ ಎಸ್. ಪ್ರವೀಳಾ (ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ).— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯವರೇ, ಈವೊತ್ತಕ್ಕೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಮಹದೇವಿಯರಿಗೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಪೀಪಲ್‌ನವರಿಗೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದಂಥಾ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಡಿಮಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಸರ್ವಜ್ಞ ಪದ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಕುಡಿಯುವುದು ಒಂದೇ ನೀರು. ನಡೆಯುವುದು ಒಂದೇ ದಾರಿ ಸುಡುವುದು ಒಂದೇ ಭೂಮಿ ಮತ್ತೆ ಜಾತಿ ಏತ್ಯ ಸರ್ವಜ್ಞ ಎಂದು ಇದೆ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮದು ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಂಥಾ ನಮ್ಮ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಕೂಡ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಜಾತಿಗೆ ಇಷ್ಟು ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಬೇಕು, ಈ ಜಾತಿಗೆ ಇಷ್ಟು ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಈ ಡಿಮಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಅವರು ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಜಾತಿ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬೇಕು, ಒಂದು ಗಂಡು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಈ ಎರಡು ಜಾತಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ಜಾತಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಕಾಕಾ ಕಾಳೇಲ್ಕರ್ ಅವರ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹಾವನೂರ್ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿದ್ದ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್‌ನವರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಮಹದೇವಿಯರು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ 90 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ

ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ೧ ತಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಈ ೨೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕೂಡ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಹಿಂದು ಮೀಸಲಾತಿ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಹೋದರೆ ಇವರು ಇನ್ನೂ ಹಿಂದು ಮೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಿಂದು ಮೀಸಲಾತಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಇದೆಯೋ ಅದೇನೋ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ೨೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕಾನೂನಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬದಲೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ನಮಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬದಲೆ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರಾದ ವಿವಾಹ ತೀರಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯವಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಹಿಳೆ ಮಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ವಿಚಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲರು ಎಂದು ೫ ಜನ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಜಡ್ಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಂದು ೫೦ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಬಹು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾಡಿಲ್ಲಾ. ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕಂಥದ್ದೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲಾ ? ಕೊನೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದು ಮಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಹುದ್ದೆ ಬೇಡ, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಹುದ್ದೆ ಬೇಡ, ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗುವುದು ಬೇಡ, ಸರ್ಕಾರದ ಫೀಡರ್ ಆಗಿದ್ದಂಥಾ ಬಹು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೂ ಕೂಡ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿ ? ಮಹಿಳೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಬಹು ಮಹಿಳೆ ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಹಿಳೆ ಸರ್ಕಾರದ ವೇಲರಾಗುವುದು ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ? ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ? ಹೋಗಲಿ ಈಗ ತಾವು ೫೦ ಜನರನ್ನು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ರನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ರೆಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಆದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹಿಂದು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಿ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಹಿಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇನ್ನೂ ಮೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಗಾದರೂ ಆಗಲಿ ಅಂತ ನಮಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಿಂದು ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ಇದೆಯೇ ? ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ೨೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪೆಡ್ಲಾರ್ಟ್ ಕ್ಯಾಪ್‌ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಯೋಗ್ಯತೆ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಲ್ಲೂ ಅಂತರ ಇದೆ. ಅದಾದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ನೀವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಹಿಂದುಳಿದವರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ೨೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಾನ್ ಎಸ್. ಎಂ. ಬಾಬ್ಸಾರವರು ಮೊನ್ನೆ ವಿವಾಹ ಆಯುವುದಾದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹಿಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬದಲೆ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಭೂ ಸಂಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹಿಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಮಹಿಳೆಯರು ಕೈಸರಸ್ಸಿ ಎಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ನಾಪು ಪರಿಹಾರ ಧನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳವರೇ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದವರು, ನಮ್ಮನ್ನು ಅಪಬುದ್ಧರು, ಕೈಸರಸ್ಸಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಈಗ ಹೇಡ ಮೆಡಲೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದು ಕುಟುಂಬವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಆದರಲ್ಲಿ ಗಂಡ ತರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ಹೇಡತೆಗೆದೇ ಮೀಸಲಾಗಬೇಕೆಂದು ಏನಾದರೂ ಕಾನೂನು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ? ಹೇಗೆ ? ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶಃ ತಾವು ಆ ರೀತಿ

ಏನಾದರೂ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸರವರೇ ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದರೆ ಕಾನೂನು ನನಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ ಅದು ಒಂದು ಕತ್ತೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನನ್ನು ಅಷ್ಟು ಮಿತಿಮೀರಿ ಅವಕಾಶವಿದೆಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಈ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ೮ ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಾವು ಕಡೆಗಾಣಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ.....

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.— ಕಾನೂನು ಒಂದು ಕತ್ತೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದಾದ ರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಡತದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಸಬೇಕು.

ಕುಮಾರಿ ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳಾ.— ನಾನು ಕಾನೂನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಾಮರ್ಶೆ ಆಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ವರು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನೇ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ದಯವಿಟ್ಟು ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಡಿ. ಆದುದರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷನೆಯವರೇ, ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ದರ್ಜೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನೇ ಯವರನ್ನೇ (ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮತಿ ಮಡಿಮನ್) ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ದರ್ಜೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೇನೂ ಸಮ್ಮತಿ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ, ಅವರೂ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಯವರಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಚೇರ್ಮನ್‌ರವರು.— ಈ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ವಿಮನ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಡಿಮಾಂಡ್ ಬಂದಾಗ ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

ಕುಮಾರಿ ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳಾ.— ನಾನು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯೇ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಾನೂನನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಮಾಡಬೇಕು, ಗಂಡಸರಿಗೊಂದು ತರಹ ಹೆಂಗಸರಿಗೊಂದು ತರಹ ಮಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಆರ್ಯಗಂ ರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಬೆಂಚ್ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಕ್ಷೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಾದವಿವಾದಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ೧೯೫೬ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಹೋರಾಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಬೇಕು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಒಂದಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾವು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್, ಒಂದು ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೊರಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳ ತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಗತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಆಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ೬೦ ಪರ್ಟಿಂಟ್ ಕೇಸಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ೪೦ ಪರ್ಟಿಂಟ್ ಕೇಸಸ್‌ಗಳು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿ ಕೇಸಸ್‌ಗಳು, ಟಾಕ್ಸೇಷನ್ ಕೇಸಸ್‌ಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ ಒಂದ ರಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆ ಕಡೆಯದು ಕೇವಲ ೩ ಪರ್ಟಿಂಟ್ ಕೇಸಸ್‌ಗಳು ಇರುವುದ ರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಬಾರ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನವರೊಂದು ರೆಜಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ಟೇಟ್ ಬಾರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನವರೂ ರೆಪ್ರೆಜೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಕೆ. ನಾಯ್ಕರವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಆಗಿನ ಜಡ್ಜ್‌ಗಳೂ ಕೂಡ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳ

ವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು, ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಈಗ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಧಾರವಾಡದ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಮಹಾಸಭೆಯು ಈಗ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರುವ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ಹೋದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಲೇಡೀಸ್ ರೂಂ. ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ ಇಲ್ಲ, ಕಕ್ಷಿದಾರರು ಬಂದರೆ ಅವರು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶಲ್ವರ್ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೈಬ್ರರಿ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜಡ್ಜ್‌ಗೆ ಒಂದು ಸಪರೇಟ್ ಚೇಂಬರ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲ ಇವುಗಳನ್ನು ತಾವು ಮಾಡದೇ, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಏನೆ ಹಾಕಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಪುನಃ ರೆ - ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜನ್ನು ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೇಡಿ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನೇಕ ಪೂಜ್ಯರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಲಿಫ್ಟ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಲಿಫ್ಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೈಕಾಲು ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ವೃದ್ಧರು ಬಂದರೆ ಅವರು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ತಾವೇ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಲಿಫ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದು ದರಿಂದ ತಾವು ಮೊದಲು ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಅನಂತರ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೈ-ಕೋರ್ಟ್ ಒಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನಿಕ್ಸರ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟುವ ಬಗ್ಗೆ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಿನ ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪ್ರೊ. ಫೋರ್ಪಡೆಯವರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು, ಅದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಈಗಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಒಂದು ಅನಿಕ್ಸರ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು. ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಮೊದಲು ಬಂದೋ ಬಸ್ ಮಾಡಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಕಕ್ಷಿದಾರರಿಗೆ ನ್ಯಾಯದಾನ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸಿ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೆಟ್ರೋಪೊಲಿಯನ್ ಕೇಸ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೇ ಜಡ್ಜ್ ಆಗಿರುವಂಥವರಿದ್ದಾರೆ ಆ ಕೇಸ್‌ಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಪರೇಟ್ ಆಗಿಯೇ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಶ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಲು ಏತಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಮ್ಮಾರಲ್ ಕೇಸಸ್‌ಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಕೇಸ್ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳನ್ನು ಗಂಡಸರ ಪತ್ತಿರ ಹೋಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ತಮಗೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಎಸ್.ಐ.ಟಿ.ಸಿ. ಎಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, You must suitably amend that Act. Trafficking is by men but not by women. ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಆ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಪೊಲೀಸರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಪೊಲೀಸರು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಗಂಡಸು ಪೊಲೀಸರೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಜಡ್ಜ್ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೇಕೆಂತಲೇ ೨-೩ ದಿವಸಗಳ ಕಾಲ ಅದನ್ನು ಅಡ್ಜರ್ನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವಳನ್ನು ೩-೪ ದಿವಸವೂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಪೊಲೀಸರೇ ಅವರನ್ನು

ಅರೆಸ್ ಮಾಡಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೇ ಜಡ್ಡ್ ಆಗಿರುವಂಥವರ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗಂಡಸು ಪೋಲೀಸರು ಅವರನ್ನು ಅರೆಸ್ ಮಾಡಿ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂಥಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಇವತ್ತು ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕ್ಯಾಶ್ ಕೈಂಡ್ ತರಹ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇವೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

೭-೦೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕಂಥ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಲಿಗಲ್ ಏಡ್ ಕೊಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆದಾಯದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಏನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಕಾರಣವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಗೊತ್ತುಮಾಡುವಾಗ ೧೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನವಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಒಂದು ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿಯೂ ಏತಕ್ಕೆ ೧೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನಿಗದಿಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಯಮಾಡಿ ಈಗಲಾದರೂ ಅದನ್ನು ೫ ಸಾವಿರರೂಪಾಯಿಂದ ೧೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವರಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಲಾಯರ್ ಆಗಿ ಎನ್‌ರೋಲ್ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದರೆ ೫ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಅವರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಬ್ಬರು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಆಗಿಯಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆಯೇ? ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯವರ ವಕೀಲರು ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಬೋರ್ಡ್, ಹೌಸಿಂಗ್‌ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಲೀಗಲ್ ಅಡ್ವೈಸರಿಸ್‌ಗಳನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬಾರದೆ? ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಬಹುದು? ಅದರ ಕಾನೂನು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಅದರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ? ಏತಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹಾವನೂರರವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೋಟಿಜಷನ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕುಡಿಯುವ ವು ದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತೆಯವರೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ತಾಳಿ ಸರಾಯ ಅಂಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತೀರಾ, ಹಾಗೂ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹಾವನೂರರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಗೌರವುಂಟು ಫ್ರೀಡರ್ ಇದ್ದರು ಅವರನ್ನು ಕೂಡ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಲೇಡಿ ಲಾಯರ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಲೇಡಿ ಲಾಯರ್‌ಗಳನ್ನು ನಾನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪ್ರಾಂತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಆ ಖಾಲಿ ಇರುವ ಹುದ್ದೆಗೆ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ

ಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಿಯವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿರೂ ಬಹಳ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೂ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

(Mr. Speaker in the Chair)

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಹೊಸನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈಗ ಮಾತನಾಡಿದಂತಹ ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಮಿಳಾರವರು ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರೇ ಮಾತಿನಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನು ಇಲಾಖೆಯ ಡಿಮಾಂಡ್ ಏನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಮಿಳಾರವರು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದವರು ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಗಂಡಸರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತು, ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಂಡಸರಿಂದ ದೂರ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಆ ವಾದವನ್ನೇ ನಾನು ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ ಅದು ಸರಿ. ಅವರು ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಅಡ್ಡಿಬರಲಾರರು. ಅದು ಏನು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಅವರದೇ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಮಿಳಾರವರಿಗೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡೋಣ?

ಬಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಪ್ರಮಿಳಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಕೃಷ್ಣ ಆಗುವ ಕನಸನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಿಂದುಳಿದವರು ಅವರನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದಾರೆ ಆದರೆ ಆ ವಿತ್ತಂಡವಾದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ವಾದ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ಉತ್ತೇಜನೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವಿತ್ತಂಡವಾದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ? ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ತಾರತಮ್ಯಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಪಕ್ಷ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಯಾರೇ ಹಿಂದುಳಿದವರಿದ್ದರೆ ಯಾವರೀತಿ ಪಕ್ಷಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರೇ ಹಿಂದುಳಿದವರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೇ ಹೊರತು. ಕೇವಲ ಬರೀ ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೆಕಾಯಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ಉದ್ದ ಮೇ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜರು ಈಗಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಅಕ್ಷಿಕ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಜನಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟು ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಜನರಿಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ ಹಾಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆಸಮಾನತೆ ಏನು ಇದೆ ಇದು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರ್ವಾನುಸೂದರವಾದ ಬಿಲ್ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಇದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ? ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೆಲವೊಂದು ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಪತ್ತು, ಸವಲತ್ತುಗಳು ಮೀಸಲಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಈ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಎಂಥಹ ಉಗ್ರವಾದ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಲದು ಎಂದು ನನ್ನ ವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವುದಕ್ಕೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಹಾವನೂರು ಸಾಹೇಬರು ಕುರಿಮರಿ ನ್ಯಾಯ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಿಧವೆಯವರು ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೋಗಿ ಚಟ್ಟಿಪುಡಿ, ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಓದಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಆಶೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆಯೇ? ಇವರ ಕಾನೂನಿನ ರೀತ್ಯ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಇವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಕೇವಲ ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಂಥ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಜ ರಿಂದ ೩೦ ಎಕರೆ ಇರೆತಕ್ಕವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್‌ಗೆ ಹಾಸ್ಟಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್‌ಗಳ ಹಾಸ್ಟಲಿನಲ್ಲಿರುವವರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್‌ಕ್ಯಾಸ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಫೀಸರ್ ಸಹ ನಿನ್ನ ಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ ಏಕೆಂದರೆ, ಕೆಲವರು ಕೇವಲ ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ತತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಂದು ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್‌ಕ್ಯಾಸ್ ಹಾಸ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಗತಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಏನು? ದಲಿತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ, ದೀನ ದಲಿತರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಬದುಕಿ ಬಾಳಲಿ, ಇಂಥ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗಲೇ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದಂಥ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಇಬ್ರಾಹೀಂ ಅವರು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ೧೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹಿಂದುಳಿದವರೆಂದು ಕ್ಷೇಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಎಕನಾಮಿಕಲಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಎಂದು ಕ್ಷೇಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮಹಮದೀಯರನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾಜೀಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶಂಕರರಾಯರು ಅವರನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಿದೆ, ಅವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಿಂದುಳಿದವರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಷೇರ್‌ದಾರರು ಎಂದು ಒಂದು ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಇದೆ. ಅವರಿಗೂ ಗಾಯತ್ರಿ ಉಪದೇಶ ಇದೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಇವರನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಎಂದು ಕ್ಲಾಸಿಫೈ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರುಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮ ಹೊಸನಗರ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೂ ಸಹ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಂದು ಎಲ್ಲಾಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಡಿ ಜಂಗಮ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಜಂಗಮ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಭೂ ಮಾಲೀಕರುಗಳು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್

ಸರ್ವಿಷಿಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಸಮಾಜದಿಂದ ಬಹು ದೂರ ಇದ್ದರೋ ಅವರನ್ನು ಮೇಲೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ, ದೀನದಲಿತರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ ಅವನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಶಂಕರ್ ರಾವ್—ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತೆ ಎಂದು ಸರ್ವಿಷಿಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೂ ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರನಾಥಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್,—ನಾನು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡವನಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಲೆಯರು ಎಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಯಾರು ಎಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಸತ್ತಮೇಲೆ ವಿಧವೆಯಾದವರು ಬಹಳ ದಿವಸ ಹಾಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಪ್ಪು ತಿಂದ ಶರೀರ ಅಕ್ರಮ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಾಗ, ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದಂಥ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಮಾಜದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಮಲೆಯರು ಎಂದೂಕೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಲೆಯರು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಜಾತಿ ಇದೆ. ಈ ಪದದ ದುರುಪಯೋಗವನ್ನು ನಮ್ಮವರೂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಈ ಮಲೆಯವರು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂದು ಸರ್ವಿಷಿಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಯಾವ ಕಮ್ಮಾನಿಟಿ ಅಥವಾ ಕ್ಯಾಸ್ತೆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವಿಷಿಟಿ ಅಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪುನರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ್ದು ಸಮಾಜವಾದದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದರ ಒಂದು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತೆ ಎಂಬ ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉನ್ನತವರ್ಗದವರೂ ಸಹ ಪದದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆದು ಸರ್ವಿಷಿಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ನಮಗೆ ಅದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ನಾನು ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಈಗ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತೆ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಯಾರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕ ಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಕಳೆದ ೩೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ಅವರಲ್ಲೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹರಿದನರು ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಇದ್ದರೋ ಅವರು ಇವತ್ತೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮೇಲೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಾದ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಬೆನಿಫಿಟ್‌ಗಳೂ ಸಹ ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಎಕನಾಮಿಕಲಿ ಪೂರ್ವ ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ನಾವು ಕಲಾಣಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಹರಿದನರು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮೊದಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ವಾದ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರವೀಳಾ ಅವರು ಕೋಟುಗಳನ್ನು ಎರಡು ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಇತ್ತಂಡವಾದ ವನ್ನು ಹೇಳಿದರು, ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶವೂ ಎರಡು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಆಗಲೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದಾದಾಗಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಎಂದರೆ, ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಹಾಗೂ ಹಣ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟು ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಕೇಸುಗಳು ಇವೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿವಾದಗಳು ಬೇಗನೆ ಇತ್ಯರ್ಥ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎರಡು ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಹಾವನೂರು ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈಗ ಕೊಡುವಂಥ ಕೋರ್ಟನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇಶಾದಂಥ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಾವು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕೋರ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಏನೇ ಇರಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೂ ಸಮಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ನಾವು ರಾಜೀ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋರ್ಟುಗಳಾಗಬೇಕು. ಎರಡಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ

ಲಾಯರ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೇಸ್‌ಗಳು ಬರುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೂ ಸಹ ಬಡವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಎರಡು ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮಾಯಿ ಅವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಏನೆಂದರೆ, ಲ್ಯಾಂಡ್—ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಭೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪಿನ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಡಿ. ಸಿ. ಅಥವಾ ಸೆಷನ್ಸ್ ಜಡ್ಜ್ ಇರುವಂತಹ ಒಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು? ಈ ರೀತಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾವು ಯಾರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟ್ಟಿದ್ದೇವೋ, ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಒಂದು ಶತಮಾನವಾದರೂ ಸಹ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ನಾವು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ಈ ಹಿಂದಿನ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಏನಿತ್ತು, ಆ ಕಾನೂನಿಗಿಂತ ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು. ಇವೊತ್ತು ನಾವು ಆ ರೀತಿ ಮತ್ತೆ ಅಪಿಲ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಶಾಸನ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಸ್ಥಗಿತ ಮಾಡುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ತಾವು ಕಾನೂನು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹರಿದಿನ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ವಕೀಲರುಗಳಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೫೦೦ ರೂ. ಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಒಂದು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಲಾಯರ್‌ಗಳಿಗೆ ತಾವು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ unemployed educated are a dangerous thing. ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯಾದದ್ದು ಈ ವಿಶ್ವವಿಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಂದಲೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ಈ ರೀತಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯಾದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಮಪ್ಯೂಸಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಲಾಯರ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಲಾಯರ್‌ಗಳು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುವುದು, ವಾಪಸ್ ಬರುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಆಗಿದೆ. ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಯುವಕ ವಕೀಲರು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ತಿಂಗಳಿಗೆ ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ಪೈಫಂಡ್ ಮೇಲೆ ದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ (ಬಳ್ಳಾರಿ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಿತ್ರರಾದಂಥ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಆಮರ್ಗಂ ಅವರು ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಹೊಸ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ೧೫-೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸ ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಸೆಡುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ತನ್ನದೇ ಆದಂಥ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಹರಿಜನರ ಕಲ್ಯಾಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದಂಥ ಶ್ರೀ ಹಾವನೂರ್ ಅವರು ಈ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಆಯೋಗದ ಚೀರ್‌ಮನ್ ಆಗಿ ಈ ಸಮಾಜದ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇಂತಹ ಒಬ್ಬರು ಮೇಧಾವಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಂದಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಪ್ರತಿಭಾಪಂತ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಒಂದು

ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಸಮಾಜದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಹರಿಜನ ಕೇರಿ ಅಥವಾ ಓಣಿಗಳಿರುವಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ೩-೪ ಇಲ್ಲವೇ ೪-೫ ಜನ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸಾದಂಥವರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ೫೦೦ ರಿಂದ ೬೦೦ ವರೆಗೆ ಇಂತಹ ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಪಾಸಾಗಿ ಓದಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೧೫ ರಿಂದ ೨೦ ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಡತನದ ಕಾರಣ ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದೆ, ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇಂದು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಸರಾಸರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಇಂತಹವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷದಿಂದ ೨ ಲಕ್ಷದವರೆಗೆ ಇರುವುದು. ಇವರುಗಳು ಇಂದು ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಊಟಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರ ಒಂದು ದಾರುಣ ಚಿತ್ರ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇವರು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿಗೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬಿ. ಎ. ಮತ್ತು ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ. ಆದಂಥ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಪದವೀಧರರು ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ನಲ್ಲಿಯೂ ೫೦ ರಿಂದ ನೂರರವರೆಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೭೦೦ ರಿಂದ ೮೦೦ವರೆಗೆ ಈ ಪದವೀಧರ ಹರಿಜನ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೨೫ ರಿಂದ ೩೦ ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಈ ಹರಿಜನ ಪದವೀಧರರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇವರುಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಕೆಲಸ ಕಾಗರಿ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕೇವಲ ೫-೬ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮೀರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಸಿಗದಂತೆ ಮತಿಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ತಾವು ವಯಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಸಿಗದೆ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಭಾರವಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಈ ಹರಿಜನ ಪದವೀಧರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ.

7-30 P.M.

ಅನೇಕ ಹರಿಜನ ಜನಾಂಗದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಅನೇಕ ಬೇರೆ ಎಂ. ಎ. ಎಂ. ಎಸ್. ಸಿ. ಪದವೀಧರರುಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಕಠಿಣತೆಯ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸಾಗಿರುವವರು, ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್, ಆಗಿರುವವರು, ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್, ಆಗಿರುವವರು ಅನೇಕ ಜನ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. Whether they have passed S. S. L. C or whether they have become graduates or post-graduates, the unemployment has become a burning problem before the parents of the unemployed Scheduled Caste graduates or S. S. L. C passed persons. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಚಿವರ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಇಷ್ಟು ಹರಿಜನ ಲಕ್ಷಾವಧಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನರಿಗೆ ೧೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ೩ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್ ೧, ಕ್ಲಾಸ್ ೨, ಕ್ಲಾಸ್ ೩, ಕ್ಲಾಸ್ ೪ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮೆಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ತುಂಬಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಚಿತ್ರ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. As on 31-12-1975 Class I ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫,೧೦ ಹರಿಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಕ್ಲಾಸ್ II ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರು ೪,೨೦, ಕ್ಲಾಸ್ III ರಲ್ಲಿ ೬,೬೪ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಮಗೆ ಸರಾಸರಿ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬರಬೇಕಾದರೆ Class

I ರಲ್ಲಿ ೯.೮೯, ಕ್ಲಾಸ್ II ರಲ್ಲಿ ೧೦.೭೯, ಕ್ಲಾಸ್ III ನಲ್ಲಿ ೮.೬ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಖಾಲಿ ಹುದ್ದೆ ಜಾಗಗಳನ್ನು ತುಂಬಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ೩೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ ವಿಂಗಡನೆಗೆ (Re organisation of States) ಆದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ೨೦-೨೧ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್ I, ಕ್ಲಾಸ್ II, ಕ್ಲಾಸ್ III ರಲ್ಲಿ ಅಗಿರತಕ್ಕ ನೇಮಕಗಳನ್ನು ಶೇಕಡಾವಾರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಸಮಗ್ರ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಚಿತ್ರ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ಲಾಸ್ ಒಂದರ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಎರಡರ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಕ್ಲಾಸ್ ಮೂರರ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೭ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹರಿಜನರ ನೇಮಕ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ನೇಮಕ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ತುಂಬಬೇಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಅಚಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಈಗ ಕಳೆದ ೨೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಶೇಕಡಾ ೧೮ರ ಪ್ರಕಾರ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿಯವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು, ಮತ್ತು ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ಹೊಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿರುವವರ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಕಡಿಮೆ ಇರುವಾಗ, ಈಗ ಈ ಕಲಿತಿರುವವರಲ್ಲಿಯೂ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಸಾಲ ಮಾಡಿ, ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ಜೀತ ಮಾಡಿ, ಕೂಲಿ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತ ಮಾಡಿರುವಾಗಲೂ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಅಪರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಈಗೀಗ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬರಹತ್ತಿದೆ.

SRI G. B. SHANKAR RAO.—It is a national problem and it is not a problem pertaining only to the Harijans.

SRI S. S. ARAKERI.—Education has been classified as a State subject under the constitution of India and therefore it is the duty of the State Government to take the burden of educating the Harijans and Girijans and also provide the employment. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಣೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಮಸ್ಯೆ ? ಇಡೀ ಅಖಂಡ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೦ ಕೋಟಿ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ಯವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಸುಮಾರು ೨ ಲಕ್ಷ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ ಪಾಸಾದ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಪದವೀಧರರು ಸುಮಾರು ೨೫ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು. ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರದೂ ಇದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಯಾ ಖಾತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬುವ ಅಧಿಕಾರ ಇದ್ದರೂ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳು, ಅವರು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತುಂಬಬೇಕು ಇರುವುದರಿಂದ ಕಲಿತ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರು ಮತ್ತು ಹರಿಜನ ಪದವೀಧರರು ಕಷ್ಟದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರನ್ನು ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತುಂಬಬೇಕು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾರಣರಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳು ಆಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು. (Heads of the departments) ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಹರಿಜನ ಉಮೇದುವಾರರು ಯೋಗ್ಯರಿಲ್ಲ (Suitable) ಮತ್ತು ಅವರು ಅನ್‌ಫಿಟ್ (deserving) ಇದ್ದಾರೆ ಹೀಗೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಾಂಡಿಟೆಟ್ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಜಾತಿಯ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಇವರು ತಮ್ಮ ಊರಿನ ಗೌಡರು, ಪಟೀಲರು, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯವರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ

ಹೆಚ್ಚು ಪಟ್ಟು ನೌಕರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಹೆಡ್ಸ್ ಆಫ್ ದಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಆಗಿರತಕ್ಕವರು ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರುಗಳು. ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನ ನೌಕರರ ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆಯದೆ ಅದನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. The C. R. of Harijan and Girijan Officers or Officials is being spoiled each and every time by the Head of the Department who is a caste Hindu. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಆಫೀಸರುಗಳ ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಶಾಸನಭೋಗರು ಪಡೆದ ಬರೆದ ಹಾಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇವರು ಎಂತಹ ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನ ನೌಕರರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ವೆಂಟ್ ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಬಡತಿ ಸಿಕ್ವೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಮನಿಸ್ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದೊರೆಯಲೇಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಮತ್ತು ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನಿಗೆ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಮೋಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಜರ್ವೇಷನ್ ಇಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೆರತಕ್ಕ ೬೦ ಲಕ್ಷ ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನರು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿ ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್ ಕೈವಾಡ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ವೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಲಿ, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಲಿ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನ್ನಾಗಲಿ ಮತ್ತೆ ಇವುತ್ತು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನಿಗೆ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ, ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಸೂಚಿಬಿಡಿ. Subject to suitability they will be promoted. What are the conditions? ಮೊದಲು ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಎರಡನೆಯದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಗ್ಜಾಮಿನೇಷನ್ ಪಾಸಾಗಿರಬೇಕು. ಮೂರನೆಯದು ಅವರು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನ ಆಫೀಸರ್ ಕಾನ್‌ಫಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೯ ಅನ್ನು ಕೆಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

SRI D. DEVARAJ URS.—It is not correct.

SRI S. S. ARAKERI—I do agree to some extent but at the same time truth remains. How to get over this problem is a question before us. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಂತಃಕರಣ ಇರಬೇಕು. ಈ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನಿದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹರಿದಿನ ಗಿರಿಜನ ನೌಕರರು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮೂರು ವರ್ಷ ಟ್ರೈಮ್ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪಾಸು ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೮೦ ಜನಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದು. ಸೂಚಿಬಿಡಿ ವಕ್ಷತೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳವರು ಹಾಕಿ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ಗೆ ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಜಾತೀಯ ಭಾವನೆ ಬೇರೂರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸುಧಾರಣಾವಾದಿ ಆಗಿ ಒಂದು ಉದಾತ್ತ ದ್ವೇಯದಿಂದ ಸುಧಾರಣೆಯ ಮನೋ

ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದಾ ರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀರು ಎರಚದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೂಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ,

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣದ ವಿಷಯ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯ ಮನೋಭಾವನೆ ಎಷ್ಟು ತುಂಬಿದೆ ಇದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಹಿಂದೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ವಿಧಾಯಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಗೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯುವಂತೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿ ಎಂಬುದು. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಈ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ, ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ, ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವುದು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. Higher the standard of living the lower the rate of birth; the lower the standard living the higher the rate of birth. ಇಂಥ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? I do not blame the Present Central Government. I blame the Government which was under the Congress Rule for the last 30 years. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ಕಳೆದ 30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನಗಿರಿಜನರ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೊರಟ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲ ವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಇವತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಾವು ಯಾರನ್ನು ಸಮಾಜದ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅವರಿಂದಲೇ ಈ ಜಾತೀಯತೆ ಎಂಬುದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು, ಶಾಸಕರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಸಮಾಜದ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳು ಎಂದು ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಅವರ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ೨೦ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈಗಿನ ಜಗದ್ಗುರು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮುಂತಾ ದವರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಜಾತಿಮತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಇನ್ನೂ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. They are safegaurding their own caste. They are not bothered about existence of Hindu society. They are not bothered about nonexistence of Hindu society. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಯಾರನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರು, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೋ ಅವರನ್ನೇ ನಾವು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ, ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳೇ ಆಗಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಹರಿಜನರು ನಮ್ಮವರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ ಬರುವವರೆಗೆ ಈ ಹರಿಜನರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಬಬ್ರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಜಾತಿ ಮತದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರತಕ್ಕ ಜನರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಬದಲಾವಣೆ ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮೋಷಿತವರ್ಗದ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧನೆ ಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಜ್ಯಾತ್ಯಾತೀತ ಸಮಾಜವೆಂಬ ತತ್ವದಲ್ಲಿನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ರವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ

ಎಂದರೆ ಯಾವುದೇ ವಂತ ಪಂಗಡಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉದ್ಧಾರ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಸಮಾಜದಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯುವುದು ಸರ್ವರ ಏಳಿಗೆ ಆಗುವುದು ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ರವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಲ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ತಿಳಿಯಬಯಸುವದೇ ನೆಂದರೆ, ತಾವು ತಮ್ಮ ಮತದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಮತ ಪಂಗಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರವರಿಗೆ ಅವರವರ ಮತದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ, ನಂಬಿಕೆ ನಿಷ್ಠೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ.—ಇನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ, ಹಿಂದೂ ಮತ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಲ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ತಪ್ಪು ತಮ್ಮ ಮತದ ಬಗ್ಗೆ, ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನವಿದೆಯೋ ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರ ಮತದ ಬಗ್ಗೆ, ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಭಿಮಾನವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ.—ಬೇರೆ ಮತಗಳನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸರಿಯೆಂದು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತು ಸಮಾಜದ ಹಿತಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗಳು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾರಣ ದಿಂದಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೮೦-೮೫ ಭಾಗ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯೇ ಅಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಸಚಿವರೇ ಬೇಕಾದರೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ನಾಳೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಉತ್ತರ ಮಾತ್ರ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಡೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆ ಕಡೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಸಭೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಸೋದು?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಎಲ್ಲರೂ ದಯಮಾಡಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಡಿಮಾಂಡ್ಸ್ ಇವೆ, ಎಲ್ಲಾ ಡಿಮಾಂಡ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಅಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. At this rate a stage would come when all the demands will have to be put to the guillotine and passed. If the Hon. Members of the Opposition want some debate on certain important demands they must co-operate and see that these demands are taken up in time and finished.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ.—ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಯಾವಂತಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಂತಹ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೆ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹರಿಜನಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ೧೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್

ಮೀಸಲಾತಿ ಏನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕ್ಲಾಸ್—೧, ಕ್ಲಾಸ್—೨, ಕ್ಲಾಸ್—೩ ಮತ್ತು ಕ್ಲಾಸ್—೪ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ನೌಕರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನೌಕರಿಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಿ. ೧೯೬೭-೬೮ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಹರಿಜನಗಿರಿಜನ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದು ಎಲ್. ಐ. ಸಿ. ಯಿಂದ ಮೂರೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿ ಆಗಿಹೋಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ.—ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೨೦-೩೦ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ಹಣ ವಾಪಸು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಯೋಜನೆ ರದ್ದಾಗಿದೆ. ಮನೆಗಳು ಅರ್ಧ-ಅರ್ಧ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮತ್ತೆ ರಿವೈವ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದ್ದು ದಯಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ರಿವೈವ್ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ದೀನ ದಲಿತರಿಗೆ, ಹರಿಜನಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಜನತಾ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಈ ಜನತಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾರೂ ವಾಸವಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಮನೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ ಅವರು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಬಿ.ಡಿ.ಒ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿಲ್ಲ, ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ.—ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮನೆಗಳು ಉದ್ಗಾಟನೆ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆ ರೀತಿಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಉದ್ಗಾಟನೆ ಆಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಬೀಳುವಂಥ ಮನೆಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ. Hereafter I request you to go to your respective constituencies. This year we are going to have at least on an average 200 to 250 houses per constituency. You please go and see that these houses are built by their own efforts. Do not allow the B.D.O. to do it.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ.—ದುಡ್ಡನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅವರು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಅರಕೇರಿ.—ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಹರಿಜನಗಿರಿಜನರು ತಮ್ಮ ಕೇಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟ್ ಫೀ ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹರಿಜನಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಕೋರ್ಟ್ ಫೀಬಗ್ಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದು ಉಚಿತವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪಾಪರ್ ಸೂಟ್ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪಾಪರ್ ಸೂಟ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಕೀಲರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಇವರು ೭೫ ರಿಂದ ೮೦ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ಕೋರ್ಟ್ ಫೀ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ೧೦೦೦ಕ್ಕೆ ೭೫ರೂ. ನಂತೆ ಕೋರ್ಟ್ ಫೀ

ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಬಡ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದಂಥ ಈ ಒಂದು ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ೧೬ ಮಂದಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾವಾರು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ೩ ಮಂದಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾದರೂ ಹರಿಜನ ರಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂರು ಜನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನಾದರೂ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶೋಭೆ ಬರುತ್ತದೆ ; ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತ್ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನ್ನು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೀಫ್ ಅಪ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುನ್ಸೀಫ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ, ಅದು ಸಂತೋಷ. ನಾನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಹರಿಜನರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಏಳಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು.—ನಮಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

MR. SPEAKER.—I go by the list given by whips. The discussion on the Demand put down for today is over. The Hon'ble Minister for Social Welfare will reply tomorrow. The House will now rise and meet tomorrow at 12 noon.

The House adjourned at Eight of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Wednesday, the 5th July 1978.